

Almindelig
norsk Søforsikringsplan

udgivet af

Repræsentantskabet for Det norske Veritas.

Oktober 1871.

Christiania.

Trykt hos Carl C. Werner & Co.

1871.

Indhold.

Side.

Første Kapitel.

Om Søforsikring i Almindelighed og Betydningen af de i Policen brugelige Udtryk og Betingelser	3
§ 1. Hvad der forstås ved Søforsikring.	
§ 2. Interesse, Betingelse for at kunne forsikre.	
§ 3. Særskilte Gjenstande for Forsikring.	
§ 4. Forsikring paa Skib eller Kasko.	
§ 5. Forsikring paa Varer eller Gods.	
§ 6. Vareforsikring med Opgjør efter Nettoværdi.	
§ 7. Fragt- og Udstyrsforsikring.	
§ 8. Forsikring af Fragt for flere Reiser.	
§ 9. Forsikring paa Bodmeri.	
§ 10. Forsikringsværdi.	
§ 11. Taxeret og aaben Police.	
§ 12. Rejseforsikrings Begyndelse og Ende.	
§ 13. Tilladte Afvigelser.	
§ 14. Risikoens Omfang ved Forsikring til et helt Distrikt med flere Havne, saavel som naar Bestemmelsesstedet er alternativt eller kumulativt angivet.	
§ 15. Forsikring for flere Reiser under eet.	
§ 16. Særskilt Forsikring af de enkelte Varepartier.	
§ 17. Risiko, naar forsikrede Gjenstande maa bringes ud af Skibet.	
§ 18. Tidsforsikrings Begyndelse og Ende.	
§ 19. Risiko, naar Gjenstanden var skadelidt ved Forsikringens Udløb.	
§ 20. Betingelsen: „Fri for Krigsmolest.“	
§ 21. Betingelsen: „Paa beholden Ankomst“ og „Mod Totalforlis.“	
§ 22. Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingstilfælde.“	
§ 23. Betingelsen: „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“	
§ 24. Betingelsen: „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“	
§ 25. Reassurance.	

Andet Kapitel.

Omstændigheder, som bevirke, at Forsikringen gaar tilbage, eller at Risikoen
ophører eller indskrænkes 11

- § 26. Forsikringens Ugyldighed ved urigtige Opgaver, Fortielser og Svig.
- § 27. Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om, at Fartøiet er klinkerbygget.
- § 28. Overskridelse af Bæreevne eller Farvandsmærke.
- § 29. Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om Skibets Nationalitet.
- § 30. Risiko, naar Skibet er i Søen ved Tegningen.
- § 31. At Ulykke eller Fare var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, har samme Virkning, som om den bevislig var Vedkommende selv bekendt.
Pligt at skaffe Bevidnelse om ikke at have modtaget Underretning om Ulykke eller Fare.
- § 32. Risiko, naar der afviges fra den forsikrede Reise.
- § 33. Risiko, naar den hele Reise forandres.
Naar forsikrede Varer befordres i et andet Skib.
- § 34. Forandring af Skipper.
- § 35. Den forsikrede Gjenstands Salg.
Forandring af Skibets Nationalitet.
- § 36. Undersøgelse af Skibets Sødygtighed.
- § 37. Forholdsregler, naar Krig udbryder under Risikoen.

Tredie Kapitel.

Om Overforsikring og Ristorno samt om Ophævelse af Forsikringen . . 16

- § 38. Overforsikrings Ugyldighed.
- § 39. Ristornotilfælde.
- § 40. Ristorno, naar Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i skadelidt Stand.
- § 41. Præskription af Ristorno.
- § 42. Forsikringens Ophævelse, naar Præmien ikke betales.
Policens Transport eller Pantsættelse.
- § 43. Forsikringens Ophævelse, naar Assurandøren bliver insolvent.

Fjerde Kapitel.

Om Erstatningen 18

- § 44. Hvad der i Almindelighed er Gjenstand for Erstatning.
- § 45. Skade ved Besættningens eller Andres Forsælse.
- § 46. Skade, hvori den Forsikrede selv er Skyld.
- § 47. Kondemnation af Skib.
- § 48. Erstatning for kondemneret Skib.
- § 49. Værdsættelse af det Forsikrede, navnlig efter Forlis.
- § 50. Besigtelse og Taxation af Skade paa Skib.

- § 51. Erstatning for partikulær Skade paa Skib.
- § 52. Skade paa Skib, der ikke erstattes.
- § 53. Maling, Zirater o. desl.
- § 54. Erstatning for Varer m. m. udenfor Bestemmelsesstedet.
- § 55. Erstatning, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.
- § 56. Indskrænkning i Erstatningspligten for beskadigede Varer.
- § 57. Erstatning for Fragtforskuud.
- § 58. Erstatning for Fragt.
- § 59. Erstatning for Udstyr.
- § 60. Erstatning for Passagerpenge.
- § 61. Erstatning for Bodmeripenge.
- § 62. Erstatning for Haveripenge.
- § 63. Erstatning af Haverigrosse.
- § 64. Erstatning af Kost- og Maanedspenge.
- § 65. Erstatning af Bodmeripræmie.
- § 66. Erstatning af Dækslast.
- § 67. Forsvundet eller anholdt Skib.
- § 68. Den Forsikredes Pligt i Ulykkestilfælde at give Assurandøren Underretning m. v. — Assurandørens Ret til selv at bjerge, og til Eiendomsoverdragelse af det Forsikrede.
- § 69. Regres for Skade, tilføiet det Forsikrede ved Andres Forseelse.
Skade, som forsikret Skib har tilføiet Andre.
- § 70. Den Forsikredes Pligt at lade Haveriudgifterne forsikre.
- § 71. Tab ved Modtagelse af slette Papirer.
- § 72. Renter af Erstatninger.
Den Forsikrede selv godtgøres ingen Provision.
- § 73. Ansvar, naar den forsikrede Gjenstand bliver solgt for Bodmeri m. v.
- § 74. Gjenkjøb, hvor den forsikrede Gjenstand bliver solgt for Bjergeløn o. dl.
- § 75. Hvorvidt Erstatningen begrænses af Forsikringssummen.
- § 76. Assurandørens Ret til at sige sig ud af videre Risiko, mod Udbetaling af Forsikringssummen.
- § 77. Tilbagebetaling af Erstatning, der dækkes ved Bodmeri, som ikke indfries, eller ved Assurance.
- § 78. Begrænsning af Policetaxiens bindende Kraft.
- § 79. Minimum af Tab, der kan kræves erstattet.
- § 80. Erstatning ved delvis Forsikring.
- § 81. Tabets Bevisliggørelse. Haveriets Dispatchering.
- § 82. Erstatningens Udbetaling. Omsætning af fremmed Mynt.
- § 83. Præskription eller Tab af Ret til at kræve Erstatning.
- § 84. Assurandørens Forhold ved Policens Overdragelse til Trediemænd.

Almindelig norsk Søforsikringsplan,

udgivet af

Repræsentantskabet for Det norske Veritas.

Oktober 1871.

Første Kapitel.

Om Søforsikring i Almindelighed og Betydningen af de i Policen
brugelige Udtryk og Betingelser.

---

§ 1.

Ved Søforsikring, der er tegnet i Henhold til denne Plan, forstaaes en Kontrakt, hvorved Assurandøren, paa de nærmere Betingelser, som maatte indeholdes i Policen, for den betingede Præmie overtager at holde den Forsikrede skadesløs for Tab, han maatte lide ved, at Ulykke i Løbet af Forsikringstiden rammer den forsikrede Gjenstand.

Hvad der forstaaes
ved Søforsikring.

§ 2.

Enhver Interesse, som Nogen har i, at Skib eller Gods, der sendes over Søen, kommer lykkelig frem, og som lader sig ansætte i Penge, er Gjenstand for Forsikring, dog kunne Skipper og Mandskab ikke forsikre sin Hyre. En Forsikring har kun for saa vidt Gyldighed, som den, for hvis Regning den er tegnet, har Interesse i den forsikrede Gjenstand. Væddeassurance er ugyldig.

Interesse, Betingelse for at kunne forsikre.

§ 3.

Særskilte Gjenstande for Forsikring.

Gjenstande for Forsikring er i Særdeleshed:

Skib,

Fragt,

Passagerpenge,

Varer,

Den paa Varerne hvilende Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet,

Den af Varerne paa Bestemmelsesstedet paaregnede Fortjeneste (imaginær Gevinst),

Provision,

Bodmerikrav,

Udlagte Haveripenge og

Andre Fordringer, som maa søge sin Fyldestgjørelse i Skib, Ladning og Fragt.

Den af en Assurandør overtagne Risiko er ligeledes Gjenstand for Forsikring (Reassurance).

Forsikring paa den ene af disse Gjenstande indeslutter ikke Forsikring paa nogen anden. Enhver, som lader tegne Forsikring, har selv at sørge for, at den forsikrede Gjenstand bliver rigtig betegnet i Policen; Assurandøren er ikke bunden ved nogen Forsikring, hvis Gjenstand er urigtig betegnet.

§ 4.

Forsikring paa Skib eller Kasko.

Naar „Skib“ eller „Kasko“ er forsikret, henregnes dertil i Almindelighed Skroget med Seil, Rig og Inventarium; derimod ikke Proviant og andet Udstyr.

Var Fartøiet, da det forsikredes, ikke forbudet, ansees senere underlagt Metalhud som en særskilt, under Forsikringen ikke indbefattet Del af Skibet, hvis Værdi ansættes efter dens Kostende eller Taxtsum ved sidste Besigtelse (jfr. § 78 Slutn.).

Ved Forsikring af Fiskerskibe henregnes ikke derunder Fiske-redskaberne, naar de ikke udtrykkelig ere nævnte i Policen.

§ 5.

Forsikring paa Varer eller Gods.

Forsikring paa „Varer“ eller „Gods“ indbefatter ikke, med mindre det i Policen udtrykkelig er angivet, Penge, Værdipapirer, ædle Metaller, Juveler og Pretiosa, Kunst- eller Oldsager og levende Dyr; heller ikke Petroleum, Krudt, Nitroglycerin og andre

exploderende Stoffe. Skal Forsikringen gjælde Ladning, bestaaende af Guano eller andre Gjødningsstoffer, Korn, Poteter, Cikorerødder, Frugt, Frø, Kork, Hø, Torv, Raps- og Linkager, Ben, Bensvæerte og Benaske, raa Gibs, Kalk, Kul, Rujern, Jernbaneskiner, Erts, Marmor, Sten, Skifer eller Salt, — maa dette udtrykkelig være angivet i Policen, forsaavidt de nævnte Gjenstande bestuer en Trediedel eller mere af Skibets Drægtighed.

§ 6.

Er der ved Forsikring paa Varer betinget „Opgjør efter Netto-værdi,“ skal Beskadigelsen, naar Varerne ankomme med Haveri til Bestemmelsesstedet, ansættes efter Forholdet mellem Varernes Nettoværdi i beskadiget og ubeskadiget Stand, nemlig med Fradrag af Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet (jfr. § 55). Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet kan i saa Fald af Ladningseieren ikke særskilt forsikres.

Vareforsikring med
Opgjør efter Netto-
værdi.

§ 7.

Skibets Udstyr kan enten forsikres i Forbindelse med Fragten eller særskilt.

Fragt- og Udstyrs-
forsikring.

Er Fragt og Udstyr særskilt forsikrede, maa deres samlede Forsikringssum ikke overstige Bruttofragteus Beløb, med mindre Skibet enten har Proviant med til senere Reiser, eller af andre Grunde Udstyret er større end Reisens virkelige Behov, og dette er angivet i Policen. Forsikring paa „Fragt og Udstyr“ underet behandles som Forsikring paa Bruttofragt.

Hvor Nettofragt er forsikret, gjælder som saadan, i Mangel af anden Aftale, to Tredieparter af Bruttofragten.

Hvor intet andet er bestemt, antages en Fragtforsikring at gjælde Bruttofragten af samtlige i Skibet indladede Varer, undtagen af Skipperens eller Mandskabets Føring. Derimod gjælder den ikke Fragten af Varer, som endnu ikke ere tagne ombord.

§ 8.

Er Fragt forsikret for flere Reiser underet, gjælder Forsikringen Fragten af de Varer, Fartøiet til enhver Tid har inde.

Forsikring af Fragt
for flere Reiser.

Naar Fragten er betinget underet for flere Reiser, bliver det ved Skjøn, hvorved de gangbare Fragter lægges til Grund, at afgjøre, hvormeget der skal henføres til hver enkelt Reise.

Skal Skibet have forskjellig Fragt, eftersom det maatte faa

Ordre til at gaa til det ene eller det andet Sted, ansættes Fragten, hvis Skibet forliser, inden saadan Ordre erholdes, til Gjennemsnitsbeløbet af samtlige betingede Fragter.

Gaar Skibet paa nogen af de her omhandlede Reiser i Ballast, gjælder Forsikringen derunder paa Udstyret.

§ 9.

Forsikring paa Bodmeri.

Ved Forsikring paa Bodmeri uden Angivelse af, hvad der er stillet til Pant for Laanet, skal i Forhold til Assurandøren saavel Skibet som, i Tilfælde det er lastet, dets Ladning og Fragt ansees som forbodmede.

§ 10.

Forsikringsværdi.

Som den forsikrede Gjenstands Værdi ansees, i Mangel af anden Overenskomst (Taxt), ved Forsikring paa:

- a) Skib — sammes Værdi paa den Tid, Forsikringen tegnes;
- b) Fragt — sammes Bruttobeløb, deri indbefattet Kaplak eller Gratifikation, der maatte være betinget. Er ingen Fragt forud bestemt, ansættes den ved Skjøn efter gangbare Fragter paa den Tid, Forsikringen er tegnet;
- c) Passagerpenge — sammes Bruttobeløb;
- d) Udstyr — Udgifterne ved Anskaffelse af Proviant, Beløbet af forudbetalt Hyre og andre Skibsudgifter i Anledning af Reisen paa Afgangstedet;
- e) Ladningen — sammes Værdi paa Afskibningsstedet (Faktura-værdi), indbefattet Omkostningerne paa samme, indtil den er kommen ombord, forsaavidt disse ikke betales af Skibet. Derimod henregnes hertil ikke Fragt, ligesaa lidt som Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet;
- f) Imaginær Gevinst — 10 Procent af Varernes oven omhandlede Værdi;
- g) Skipperens eller Mandskabets Føring — sammes Kostende, tillagt gangbar Fragt paa den Tid, Føringen indtoges;
- h) Bodmeri -- sammes Beløb, indbefattet Bodmeripræmien;
- i) Haveripenge — Beløbet af samtlige betalte Haveri- og Skibsudgifter under Haveriet, tillagt Forsikringspræmien, altsaa det hele Udlæg.

§ 11.

Som gjensidig Overenskomst om den forsikrede Gjenstands Værdi (taxeret Police) ansees det, naar der i Policen er brugt Udtrykket: „ansat til en Værdi af — Spd.“

Taxeret og aaben
Police.

Derimod ansees det som en aaben Police, hvori ingen Overenskomst er truffet om Gjenstandens Værdi, naar der i Policen er brugt Udtrykkene: „assureret — Spd. paa N. N. Gjenstand,“ „assureret for — Spd.“ eller lignende.

§ 12.

Naar Forsikring er tegnet fra et Sted til et andet, løber Risikoen ved Forsikring paa:

Reiseforsikrings
Begyndelse og
Ende.

- a) Kasko, Fragt eller Udstyr — fra den Tid, Skibet har begyndt at indtage Ladning eller Ballast, og indtil det paa det Sted, hvor Risikoen ender, enten uden unødigt Ophold har losset Ladningen eller Ballasten, eller begyndt at indtage ny Ladning, eller standset med Losningen, enten for at lægge op, eller for at gaa til et andet Sted. Varer det længere end 28 Dage fra Ankomsten, inden Losning af Varer, og længere end 7 Dage, inden Losning af Ballast er endt, ophører Risikoen medmindre den Forsikrede beviser, at intet unødigt Ophold har fundet Sted.
- b) Varer og imaginær Gevinst — fra den Tid, Varerne skilles fra Land for at ombordbringes, indtil de igjen uden unødigt Ophold fra den Forsikredes eller hans Agents Side ere bragte iland. Sædvanmæssig Ombord- og Ilandbringelse af Varerne med Legtere er indbefattet i Risikoen.
- c) Bodmeri — fra den Tid, Laanet er optaget, indtil det paa det bestemte Betalingssted uden unødigt Ophold er indfordret og betalt.

§ 13.

Ved Reiseforsikring er indbefattet under Risikoen saadanne Afvigelser fra den lige Kurs, der maa ansees som sædvanlige, saasom, at Skibe, der komme til Europa fra transatlantiske Havne, anløbe Queenstown eller Falmouth for Ordre, at Skibe i Middelhavsfarten anløbe Gibraltar for Ordre, at Skibe i Østersøfarten anløbe Helsingør eller Kjøbenhavn for Ordre eller for at proviantere, samt at Dampskibe anløbe Møllehavne,

Tilladte Afvigelser.

§ 14.

Risikoens Omfang ved Forsikring til et helt Distrikt med flere Havne, saavel som naar Bestemmelsesstedet er alternativt eller kumulativt angivet.

Naar Forsikring er tegnet til et Land, en Verdensdel eller i det Hele til et Distrikt, der indbefatter flere Havne, ansees Risikoen at dække Anløbning af et Ordrested og Forseiling derfra til Losse- eller Ladested, samtlige Steder beliggende inden det betegnede Distrikt.

Er Forsikring tegnet til et Sted eller til et andet, ender Risikoen paa hvilket som helst af disse Steder, Skibet først kommer til.

Er Forsikring tegnet til flere Steder, maa der ikke afviges fra den Følgeorden, hvori Stederne i Policen ere nævnte; men de behøver ikke samtlige at anløbes.

Er Forsikring tegnet til et Sted og/eller andre kunne de samtlige anløbes i hvilken som helst Orden.

§ 15.

Forsikring for flere Reiser underet.

Er der i samme Police tegnet Forsikring for flere Reiser underet, skal en saadan Forsikring behandles, som om der i særskilte Policer var tegnet Forsikring for hver enkelt Reise, dog saaledes, at Risikoens paa Skibet vedvarer i Tiden mellem Losning og Indtagning af Ladning eller Ballast, naar intet unødigt Ophold finder Sted. Er Præmien betinget underet, bliver dog det Hele at ansee som een Risiko med Hensyn til Ristorno. (Jfr. § 75 Slutn.)

Som særskilt Reise betragtes det ogsaa, om Skibet afgaar i Ballast, for paa Bestemmelsesstedet at indtage Ladning eller lægge op.

§ 16.

Særskilt Forsikring af de enkelte Varepartier.

Naar der for flere i en Police forsikrede Varepartier er sat særskilte Forsikringsbeløb, og Partierne derhos med Mærker eller andre Kjendetegn ere saaledes betegnede i Policen, at de derefter kunne skjelnes fra hinanden, ansees hvert Parti i enhver Henseende som særskilt forsikret. Alene Angivelse af, at det Forsikrede bestaar af et vist Antal Kasser, Baller, Tønder o. s. v., hvis Værd pr. Stykke fremgaar af Policen, er ikke tilstrækkelig til at ansee hvert Stykke som særskilt forsikret, medmindre dette forøvrigt af Policen kan sees at have været Hensigten.

Som særskilt forsikrede ansees stedse Varepartier, hvorfor Erstatningsbetingelserne ere forskellige.

§ 17.

Naar det i Haveritilfælde er fornødent at bringe de forsikrede Gjenstande iland, ombord i andre Skibe, eller i det Hele ud af Skibet, vedbliver Risikoen.

Risiko naar forsikrede Gjenstande maa bringes ud af Skibet.

§ 18.

Ved Tidsforsikringer regnes de i Policen nævnte Dage inklusive fra Midnat til Midnat, hvorved Klokkeslettet der, hvor Gjenstanden befinder sig, lægges til Grund.

Tidsforsikrings Begyndelse og Ende.

Er et Skib paa Søen paa den Tid, en Tidsforsikring udløber, kan den Forsikrede, forinden dette sker, forlange den udstrakt maanedsviis, indtil Skibets første Ankomst til Havn, mod en passende Præmie.

For at nyde godt af Bestemmelsen i § 67 om Skibe, hvorom ingen Efterretning erholdes, maa den Forsikrede holde Policen i Kraft indtil Udløbet af de deri nævnte Tidsrum. Med Hensyn til forladt Skib kommer derimod Bestemmelsen i § 19 til Anvendelse, selv om Forsikringen senere er ophørt, dersom det var forsikret paa den Tid, det blev forladt.

§ 19.

Ilvis den forsikrede Gjenstand paa den Tid, Forsikringen udløber, er i skadelidt Stand, og Skaden er Gjenstand for Erstatning, vedvarer Risikoen for de umiddelbare Følger af saadan Skade, ikke derimod for anden tilfældig Skade, indtil Gjenstanden uden unødigt Ophold efter Omstændighederne er repareret eller solgt.

Risiko, naar Gjenstanden var skadelidt ved Forsikringens Udløb.

§ 20.

Ved Betingelsen: „Fri for Krigsmolest,“ er Assurandøren fri for at erstatte alt Tab, der opstaar som en Følge af Krig, Sørøveri dog ikke dertil henregnet. Risikoen for en Reiseforsikring ophører ganske, naar Skibet enten opbringes af en krigførende Magt, eller af Frygt for Krigsmolest afviger væsentligt fra sin Kurs, eller desaaarsag eller paa Grund af Anholdelse standser Reisen længere end 48 Timer.

Betingelsen: „Fri for Krigsmolest.“

§ 21.

Naar Forsikring er tegnet „Paa beholden Ankomst“ eller „Mod Totalforlis,“ er Assurandøren paa Skib kun erstatningspligtig, naar dette forgaar eller kondemneres (§§ 47 og 67).

Betingelsen: „Paa beholden Ankomst“ og „Mod Totalforlis.“

Assurandøren paa Varer er desuden erstatningspligtig, naar de eller nogen Del deraf paa Grund af Ulykkestilfælde, hvorfor han er ansvarlig, maa sælges i Nødhavn, eller af andre Grunde ikke kan komme frem til Bestemmelsesstedet.

§ 22.

Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde.“

Ved Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde“, erstattes partikulær Skade, forsaavidt den iøvrigt egner sig til Erstatning, kun i følgende Tilfælde:

a) Naar Skibet er kommet fast, og enten slet ikke kommer flot igjen, eller kun kommer af ved usædvanlige Foranstaltninger saasom ved fremmed Hjælp, Losning eller Kastning af Ladningen eller Kapning af Masterne, og Skibet derved faar saadan Skade, at Beskadigelsen i alle Fald for en væsentlig Del kan være opstaaet derved.

Kommer Skibet af ved sædvanlige Foranstaltninger, saasom Manøvrering med Seilene eller Hivning paa Ankerne, eller Dampskib ved Brug af Maskinen, ansees det ikke som Strandingsstilfælde.

b) Naar Skibet har lidt saadan Skade, at det ikke ved noget-somhelst Middel, der staar til Raadighed, kan holdes paa Pomperne, men synker eller, for at dette kan undgaaes, maa sættes paa Grund, eller naar det kantsiger.

c) Naar Beskadigelsen er opstaaet ved Ild.

d) Naar Skaden bestaar i, at en Del af de forsikrede Varer falder i Søen og paa denne eller andre Maader ganske gaar tabt udenfor Skibet. Erstatning kan dog ikke fordres, naar Stranding ikke er indtruffet, om Varer, der i Skibet ere blevne beskadigede, enten bortsmelte eller paa anden Maade blive værdiløse; heller ikke naar de tabes ved Oppomping.

Beskadigelse af Varer, der var opstaaet forinden Skibets sidste Afgang fra Havn, bliver ikke Gjenstand for Erstatning, om end Strandingsstilfælde senere indtræder.

§ 23.

Betingelsen: „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

Naar en Forsikring er tegnet „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal“, skal der efter billigt Skjøn gjøres Afregning for den Forøgelse i Vægt eller Maal, som de beskadigede Varer maatte have faaet ved at være blevne vaade. Den hele

Skade bliver Gjenstand for Erstatning, naar Beskadigelsen overskrider den fastsatte Procent.

§ 24.

Naar en Forsikring er tegnet: „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal,” erstattes disse Procent i intet Tilfælde, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

Betingelsen „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.”

§ 25.

Naar Forsikringen er opgivet at være en Reassurance, ansees den overtaget paa de samme Betingelser, som gjælde for Hovedforsikringen, og Reassurandøren er i Ulykkestilfælde forpligtet til at give samme Erstatning, som paahviler Hovedassurandøren.

Reassurance.

Erstatninger og Ristorno fordeles over Reassurancer efter samme Forhold, som Reassurancebeløbet udgjør af den Sum, Hovedassurandøren havde forløbet paa Gjenstanden paa den Tid, Reassurancen tegnedes.

Andet Kapitel.

Omstændigheder, som bevirke, at Forsikringen gaar tilbage, eller at Risikoen ophører eller indskrænkes.

§ 26.

Den hele Forsikring bliver ugyldig, og enhver, den Forsikrede ellers muligens tilkommende Erstatning bortfalder i følgende Tilfælde:

Forsikringens Ugyldighed ved urigtige Opgaver, Fortielser og Svig.

- a) Naar enten den Forsikrede eller den, der besørger Forsikringen, ved Tegningen undlader at meddele enhver dem bekjendt Oplysning, som med Rimelighed maatte antages at ville have havt til Følge, at Assurandøren enten slet ikke, eller kun til højere Præmie vilde have overtaget Risikoen. Herhen hører, at Skibet har indtaget Varer af explosiv eller anden farlig Beskaffenhed.
- b) Naar ved Forsikringens Tegning nogen urigtig Oplysning med-

deles, og dette kan antages at være skeet, for at bevæge Assurandøren til at overtage Risikoen, eller for at opnaa billigere Præmie.

- c) Naar Vedkommende, efter at have forlangt Forsikringen, men forinden den er tegnet, modtager Efterretninger, hvorved Risikoen maa ansees forøget, og ikke paa hurtigste Maade underretter Assurandøren derom.
- d) I det Hele, naar den Forsikrede søger at besvige Assurandøren, det være ved Forsikringens Tegning, ved Krav af Ristorno eller af Erstatning.

Det ansees som Forsøg paa Svig, naar den Forsikrede forsætlig hos forskjellige Assurandører tilsammen lader Gjensanden forsikre for Mere, end han havde Grund til at ansee den værd, og Overforsikringen ikke udtrykkelig er tegnet alene mod Farer, der ikke ere dækkede ved den øvrige Forsikring (jfr. § 38).

§ 27.

Risikoen Indskrænkning ved undladt Opgave om, at Fartøiet er klinkerbygget

Er det ved Forsikring paa Skib eller Fragt ikke opgivet, at Fartøiet er klinkerbygget, er Assurandøren, i Tilfælde af Skade, kun pligtig at betale Halvparten af den Erstatning, han ellers vilde have havt at udrede.

§ 28.

Overskridelse af Bæreevne eller Farvandsmærke.

Ved Forsikringer for Rederict ophører Risikoen, saalænge Skibet gaar med Ladninger eller paa Farvande, som overskrider dets ansatte Bæreevne eller Farvandsmærke.

§ 29.

Risikoen Indskrænkning ved undladt Opgave om Skibets Nationalitet.

Hører det i Policen angivne Skib ikke til samme Land, som det, hvori Forsikringskontrakten afsluttes, maa Skibets Nationalitet opgives, medmindre det kan bevises, at samme var Assurandøren bekendt. I andet Fald ansees en saadan Forsikring at være fri for Krigsmolest.

Selv om det i Policen angivne Skib er neutralt, ansees enhver Forsikring paa Varer eller deslige fri for Krigsmolest, naar Eieren ikke hører til samme Land, som det, hvori Forsikringen er tegnet, og dette hverken har været opgivet Assurandøren ved Tegningen eller bevislig været ham bekendt.

§ 30.

I almindelighed antages det ved Rejsforsikringer, at Skibet ikke er gaaet til søs tidligere end Dagen, før Forsikringen forlanges tegnet, hvis Risikoen begynder paa Forsikringsstedet, og ellers, at Underretning om, at det var seilfærdig eller afseilet, ikke er indløbet tidligere end med sidste Post forinden Forlangendet om Forsikring. I andet Fald anses Forsikringen kun overtaget for Ulykker, der tilstøde efter Tegningen, med Forpligtelse for den Forsikrede til i Ulykkestilfælde at bevise, at Skibet var i god Behold paa den Tid, Forsikringen overtoges.

Risiko, naar Skibet er i Søen ved Tegningen.

Ved Tidsforsikringer paahviler det stødse den Forsikrede at føre Beviset for, at Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i god Behold.

§ 31.

Den samme Ugyldighed, der er en Følge af, at det paa den Tid, Forsikringen forlangtes, var Vedkommende bekendt, uden af ham at opgives, at den forsikrede Gjenstand havde lidt Skade eller var i Fare, skal ogsaa indtræde, naar nævnte Skade eller Fare paa den Tid, Forlangendet skede, var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, da han forlangte Forsikringen, selv om Ulykken eller Faren ikke kan bevises at være kommet til Vedkommendes egen Kundskab.

At Ulykke eller Fare var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, har samme Virkning, som om den bevislig var Vedkommende selv bekendt.

I ethvert Tilfælde, hvori den forsikrede Gjenstand var i skadeligt Stand eller i Fare paa den Tid, Forsikringen forlanges, kan Assurandøren som Betingelse for Erstatning fordre, at den Forsikrede, hans Agenter eller Underordnede hos Telegrafvæsenet eller Andre, der kunde bragt Underretning om Ulykken eller Faren, søger at erholde Bevidnelse om, at ingen saadan er modtaget af eller afsendt fra nogen af dem.

Pligt at skaffe Bevidnelse om ikke at have modtaget Underretning om Ulykke eller Fare.

§ 32.

Naar Skibet ved Rejsforsikringer med den Forsikredes Vidende og Villie uden Nødvendighed afviger fra sin rette Vei, for at anløbe andre Havne end de i Policen nævnte, eller naar disse ikke anløbes i den Orden, hvori de deri ere anførte, saa ophører Risiko. naar Afvigelsen finder Sted, og indtræder ikke igjen senere (Jfr. §§ 13 og 14).

Risiko, naar der afviges fra den forsikrede Reise.

Har Afvigelsen fra den forsikrede Reise fundet Sted uden den Forsikredes Vidende og Villie, har den kun til Følge, at der ved

Forsikringer for Rederiet maa svares en passende Præmie for den forøgede Risiko, Afvigelsen maatte have forvoldt Assurandøren.

Afvigelser fra Reisen paa Grund af Modvind eller Ulykker, samt for at redde Mennesker, have ikke Risikoen og paadrage heller ikke den Forsikrede nogen Tillægspræmie.

§ 33.

Risiko, naar den hele Reise forandres.

Risikoen ophører, hvis Skibet gaar paa en anden Reise end den forsikrede, naar dette skeer med den Forsikredes Vidende og Villie; men har den Forsikrede aldeles ikke havt nogen Anledning til at blive bekendt dermed, vedbliver Risikoen, indtil Skibet har naaet en Havn, hvortil det, forinden det igjen er afgaaet derfra, er blevet ham bekendt, at det skulde gaa. Den Forsikrede maa dog, for at nyde godt af denne Bestemmelse, ufortøvet meddele Assurandøren Underretning om den stedfundne Forandring af Reisen, saasnart han erfarer samme. Derhos maa han svare Forhøielse af Præmien, om Risikoen paa den nye Reise kan skjønnes at være større end paa den i Policen nævnte, hvorimod han ikke kan forlange Ristorno, om Risikoen er bleven formindsket.

Naar forsikrede Varer befordres i et andet Skib.

Befordres forsikrede Varer i andet end det i Policen nævnte Skib, ophører Forsikringen, medmindre det overensstemmende med § 34 er foranlediget ved et i Løbet af Forsikringen tilstødt Ulykestilfælde, eller efter paabegyndt Risiko er skeet uden den Forsikredes Vidende og Villie.

§ 34.

Forandring af Skipper.

Naar Rederiet, medens Risikoen varer, uden Assurandørens Vidende og Villie ansætter nogen ny Skipper, om hvem det veed, enten at han tidligere har begaaet Assurancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har fattet Beslutning om ikke at forsikre paa ham som Fører, blive Forsikringer for Rederiet ugyldige, medens Skibet føres af en saadan Skipper.

§ 35.

DenforsikredeGjenstands Salg.

Sælges den forsikrede Gjenstand uden at den Forsikrede samtidig overdrager Kjøberen Forsikringen, ophører samme fra den Tid, Salget har fundet Sted. I ethvert Fald ophører Forsikringen fra den Tid, Salg uden Assurandørens Samtykke har fundet Sted, naar det kan oplyses om den nye Eier, at han har begaaet Assu-

rancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har tilkjendegivet ham sin Beslutning ikke at forsikre for ham.

Naar et Skib uden Samtykke af Assurandøren skifter Nationalitet, er denne ved Forsikringer for Rederiet fri for Tab, der maatte følge heraf.

Forandring af Skibets Nationalitet.

§ 36.

Ved enhver Forsikring for Rederiet kan Assurandøren til enhver Tid, naar det kan ske, forlange Skibets Sødygtighed undersøgt ved en lovlig Besigtelse, dog blive Udgifterne derved i ethvert Fald for Assurandørens Regning, ligesom denne ogsaa maa erstatte de ved Opholdet forvoldte Udgifter, naar der ved Besigtelsen ingen væsentlige Mangler forefindes ved Skibet. Vil Rederiet ikke tilstede saadan Undersøgelse, kan Erstatning ikke forudses for senere Tab, med mindre disse bevises ikke at kunne hidrøre fra Mangler ved Skibet.

Undersøgelse af Skibets Sødygtighed.

§ 37.

Opstaar efter Forsikringens Tegning nogen Krig, hvorved den forsikrede Gjenstand kommer i Fare for Opbringelse, ophører Risikoen for Krigsmolest, saafremt den Forsikrede ikke saavidt gjørligt drager Omsorg for, at Skibet snarest muligt kommer i sikker Havn, for at man der kan afvente Assurandørens Bestemmelse, om han, med at betale den forsikrede Gjenstands Andeel i dermed forbunden Udgift og Ansvar, vil lade Skibet henligge, eller vil tillade, at det seiler videre, eller vil lade sig overdrage Eendomsretten til det Forsikrede mod Udbetaling af Forsikringssummen. Assurandøren kan dog ikke forlange, at Skibet skal henligge længere Tid end 3 Maaneder, men er, naar Skibet maa vente længere, forpligtet til at udbetale Forsikringssummen mod Eendomsoverdragelse af det Forsikrede.

Forholdsregler, naar Krig udbryder under Risikoen.

Assurandøren paa Varer er desuden erstatningspligtig, naar de eller nogen Del deraf paa Grund af Ulykkestilfælde, hvorfor han er ansvarlig, maa sælges i Nødhavn, eller af andre Grunde ikke kan komme frem til Bestemmelsesstedet.

§ 22.

Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde.“

Ved Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde“, erstattes partikulær Skade, forsaavidt den iøvrigt egner sig til Erstatning, kun i følgende Tilfælde:

a) Naar Skibet er kommet fast, og enten slet ikke kommer flot igjen, eller kun kommer af ved usædvanlige Foranstaltninger saasom ved fremmed Hjælp, Losning eller Kastning af Ladningen eller Kapning af Masterne, og Skibet derved faar saadan Skade, at Beskadigelsen i alle Fald for en væsentlig Del kan være opstaaet derved.

Kommer Skibet af ved sædvanlige Foranstaltninger, saasom Manøvrering med Seilene eller Hivning paa Ankerne, eller Dampskib ved Brug af Maskinen, ansees det ikke som Strandingsstilfælde.

b) Naar Skibet har lidt saadan Skade, at det ikke ved noget som helst Middel, der staar til Raadighed, kan holdes paa Pomperne, men synker eller, for at dette kan undgaaes, maa sættes paa Grund, eller naar det kaptjer.

c) Naar Beskadigelsen er opstaaet ved Ild.

d) Naar Skaden bestaar i, at en Del af de forsikrede Varer falder i Søen og paa denne eller andre Maader ganske gaar tabt udenfor Skibet. Erstatning kan dog ikke fordres, naar Stranding ikke er indtruffet, om Varer, der i Skibet ere blevne beskadigede, enten bortsmelte eller paa anden Maade blive værdiløse; heller ikke naar de tabes ved Oppomping.

Beskadigelse af Varer, der var opstaaet forinden Skibets sidste Afgang fra Havn, bliver ikke Gjenstand for Erstatning, om end Strandingsstilfælde senere indtræder.

§ 23.

Betingelsen: „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

Naar en Forsikring er tegnet „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal“, skal der efter billigt Skjøn gjøres Afregning for den Forøgelse i Vægt eller Maal, som de beskadigede Varer maatte have faaet ved at være blevne vaade. Den hele

Skade bliver Gjenstand for Erstatning, naar Beskadigelsen overskrider den fastsatte Procent.

§ 24.

Naar en Forsikring er tegnet: „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal,” erstattes disse Procent i intet Tilfælde, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

Betingelsen „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.”

§ 25.

Naar Forsikringen er opgivet at være en Reassurance, ansees den overtaget paa de samme Betingelser, som gjælde for Hovedforsikringen, og Reassurandøren er i Ulykkestilfælde forpligtet til at give samme Erstatning, som paahviler Hovedassurandøren.

Reassurance.

Erstatninger og Ristorno fordeles over Reassurancer efter samme Forhold, som Reassurancebeløbet udgjør af den Sum, Hovedassurandøren havde forløbet paa Gjenstanden paa den Tid, Reassurancen tegnedes.

Andet Kapitel.

Omstændigheder, som bevirke, at Forsikringen gaar tilbage, eller at Risikoen ophører eller indskrænkes.

§ 26.

Den hele Forsikring bliver ugyldig, og enhver, den Forsikrede ellers muligens tilkommende Erstatning bortfalder i følgende Tilfælde:

Forsikringens Ugyldighed ved urigtige Opgaver, Fortielser og Svig.

- a) Naar enten den Forsikrede eller den, der besørger Forsikringen, ved Tegningen undlader at meddele enhver dem bekjendt Oplysning, som med Rimelighed maatte antages at ville have havt til Følge, at Assurandøren enten slet ikke, eller kun til højere Præmie vilde have overtaget Risikoen. Herhen hører, at Skibet har indtaget Varer af explosiv eller anden farlig Beskaffenhed.
- b) Naar ved Forsikringens Tegning nogen urigtig Oplysning med-

deles, og dette kan antages at være skeet, for at bevæge Assurandøren til at overtage Risikoen, eller for at opnaa billigere Præmie.

- c) Naar Vedkommende, efter at have forlangt Forsikringen, men forinden den er tegnet, modtager Efterretninger, hvorved Risikoen maa ansees forøget, og ikke paa hurtigste Maade underretter Assurandøren derom.
- d) I det Hele, naar den Forsikrede søger at besvige Assurandøren, det være ved Forsikringens Tegning, ved Krav af Ristorno eller af Erstatning.

Det ansees som Forsøg paa Svig, naar den Forsikrede forsætlig hos forskjellige Assurandører tilsammen lader Gjensanden forsikre for Mere, end han havde Grund til at ansee den værd, og Overforsikringen ikke udtrykkelig er tegnet alene mod Farer, der ikke ere dækkede ved den øvrige Forsikring (jfr. § 38).

§ 27.

Risikoen Indskærnkning ved undladt Opgave om, at Fartøiet er klinkerbygget

Er det ved Forsikring paa Skib eller Fragt ikke opgivet, at Fartøiet er klinkerbygget, er Assurandøren, i Tilfælde af Skade, kun pligtig at betale Halvparten af den Erstatning, han ellers vilde have havt at udrede.

§ 28.

Overskridelse af Bæreevne eller Farvandsmærke.

Ved Forsikringer for Rederict ophører Risikoen, saalænge Skibet gaar med Ladninger eller paa Farvande, som overskrider dets ansatte Bæreevne eller Farvandsmærke.

§ 29.

Risikoen Indskærnkning ved undladt Opgave om Skibets Nationalitet.

Hører det i Policen angivne Skib ikke til samme Land, som det, hvori Forsikringskontrakten afsluttes, maa Skibets Nationalitet opgives, medmindre det kan bevises, at samme var Assurandøren bekendt. I andet Fald ansees en saadan Forsikring at være fri for Krigsmolest.

Selv om det i Policen angivne Skib er neutralt, ansees enhver Forsikring paa Varer eller deslige fri for Krigsmolest, naar Eieren ikke hører til samme Land, som det, hvori Forsikringen er tegnet, og dette hverken har været opgivet Assurandøren ved Tegningen eller bevislig været ham bekendt.

§ 30.

I almindelighed antages det ved Rejsforsikringer, at Skibet ikke er gaaet til søs tidligere end Dagen, før Forsikringen forlanges tegnet, hvis Risikoen begynder paa Forsikringsstedet, og ellers, at Underretning om, at det var seilfærdig eller afseilet, ikke er indløbet tidligere end med sidste Post forinden Forlangendet om Forsikring. I andet Fald anses Forsikringen kun overtaget for Ulykker, der tilstøde efter Tegningen, med Forpligtelse for den Forsikrede til i Ulykkestilfælde at bevise, at Skibet var i god Behold paa den Tid, Forsikringen overtoges.

Risiko, naar Skibet er i Søen ved Tegningen.

Ved Tidsforsikringer paahviler det stødse den Forsikrede at føre Beviset for, at Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i god Behold.

§ 31.

Den samme Ugyldighed, der er en Følge af, at det paa den Tid, Forsikringen forlangtes, var Vedkommende bekendt, uden af ham at opgives, at den forsikrede Gjenstand havde lidt Skade eller var i Fare, skal ogsaa indtræde, naar nævnte Skade eller Fare paa den Tid, Forlangendet skede, var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, da han forlangte Forsikringen, selv om Ulykken eller Faren ikke kan bevises at være kommet til Vedkommendes egen Kundskab.

At Ulykke eller Fare var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, har samme Virkning, som om den bevislig var Vedkommende selv bekendt.

I ethvert Tilfælde, hvori den forsikrede Gjenstand var i skadelidt Stand eller i Fare paa den Tid, Forsikringen forlanges, kan Assurandøren som Betingelse for Erstatning fordre, at den Forsikrede, hans Agenter eller Underordnede hos Telegrafvæsenet eller Andre, der kunde bragt Underretning om Ulykken eller Faren, søger at erholde Bevidnelse om, at ingen saadan er modtaget af eller afsendt fra nogen af dem.

Pligt at skaffe Bevidnelse om ikke at have modtaget Underretning om Ulykke eller Fare.

§ 32.

Naar Skibet ved Rejsforsikringer med den Forsikredes Vidende og Villie uden Nødvendighed afviger fra sin rette Vei, for at anløbe andre Havne end de i Policen nævnte, eller naar disse ikke anløbes i den Orden, hvori de deri ere anførte, saa ophører Risiko. naar Afvigelsen finder Sted, og indtræder ikke igjen senere (Jfr. §§ 13 og 14).

Risiko, naar der afviges fra den forsikrede Reise.

Har Afvigelsen fra den forsikrede Reise fundet Sted uden den Forsikredes Vidende og Villie, har den kun til Følge, at der ved

Forsikringer for Rederiet maa svares en passende Præmie for den forøgede Risiko, Afvigelsen maatte have forvoldt Assurandøren.

Afvigelser fra Reisen paa Grund af Modvind eller Ulykker, samt for at redde Mennesker, have ikke Risikoen og paadrage heller ikke den Forsikrede nogen Tillægspræmie.

§ 33.

Risiko, naar den hele Reise forandres.

Risikoen ophører, hvis Skibet gaar paa en anden Reise end den forsikrede, naar dette skeer med den Forsikredes Vidende og Villie; men har den Forsikrede aldeles ikke havt nogen Anledning til at blive bekendt dermed, vedbliver Risikoen, indtil Skibet har naaet en Havn, hvortil det, forinden det igjen er afgaaet derfra, er blevet ham bekendt, at det skulde gaa. Den Forsikrede maa dog, for at nyde godt af denne Bestemmelse, ufortøvet meddele Assurandøren Underretning om den stedfundne Forandring af Reisen, saasnart han erfarer samme. Derhos maa han svare Forhøielse af Præmien, om Risikoen paa den nye Reise kan skjønnes at være større end paa den i Policen nævnte, hvorimod han ikke kan forlange Ristorno, om Risikoen er bleven formindsket.

Naar forsikrede Varer befordres i et andet Skib.

Befordres forsikrede Varer i andet end det i Policen nævnte Skib, ophører Forsikringen, medmindre det overensstemmende med § 34 er foranlediget ved et i Løbet af Forsikringen tilstødt Ulykestilfælde, eller efter paabegyndt Risiko er skeet uden den Forsikredes Vidende og Villie.

§ 34.

Forandring af Skipper.

Naar Rederiet, medens Risikoen varer, uden Assurandørens Vidende og Villie ansætter nogen ny Skipper, om hvem det veed, enten at han tidligere har begaaet Assurancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har fattet Beslutning om ikke at forsikre paa ham som Fører, blive Forsikringer for Rederiet ugyldige, medens Skibet føres af en saadan Skipper.

§ 35.

DenforsikredeGjenstands Salg.

Sælges den forsikrede Gjenstand uden at den Forsikrede samtidig overdrager Kjøberen Forsikringen, ophører samme fra den Tid, Salget har fundet Sted. I ethvert Fald ophører Forsikringen fra den Tid, Salg uden Assurandørens Samtykke har fundet Sted, naar det kan oplyses om den nye Eier, at han har begaaet Assu-

rancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har tilkjendegivet ham sin Beslutning ikke at forsikre for ham.

Naar et Skib uden Samtykke af Assurandøren skifter Nationalitet, er denne ved Forsikringer for Rederiet fri for Tab, der maatte følge heraf.

Forandring af Skibets Nationalitet.

§ 36.

Ved enhver Forsikring for Rederiet kan Assurandøren til enhver Tid, naar det kan ske, forlange Skibets Sødygtighed undersøgt ved en lovlig Besigtelse, dog blive Udgifterne derved i ethvert Fald for Assurandørens Regning, ligesom denne ogsaa maa erstatte de ved Opholdet forvoldte Udgifter, naar der ved Besigtelsen ingen væsentlige Mangler forefindes ved Skibet. Vil Rederiet ikke tilstede saadan Undersøgelse, kan Erstatning ikke forudses for senere Tab, med mindre disse bevises ikke at kunne hidrøre fra Mangler ved Skibet.

Undersøgelse af Skibets Sødygtighed.

§ 37.

Opstaar efter Forsikringens Tegning nogen Krig, hvorved den forsikrede Gjenstand kommer i Fare for Opbringelse, ophører Risikoen for Krigsmolest, saafremt den Forsikrede ikke saavidt gjørligt drager Omsorg for, at Skibet snarest muligt kommer i sikker Havn, for at man der kan afvente Assurandørens Bestemmelse, om han, med at betale den forsikrede Gjenstands Andeel i dermed forbunden Udgift og Ansvar, vil lade Skibet henligge, eller vil tillade, at det seiler videre, eller vil lade sig overdrage Eendomsretten til det Forsikrede mod Udbetaling af Forsikringssummen. Assurandøren kan dog ikke forlange, at Skibet skal henligge længere Tid end 3 Maaneder, men er, naar Skibet maa vente længere, forpligtet til at udbetale Forsikringssummen mod Eendomsoverdragelse af det Forsikrede.

Forholdsregler, naar Krig udbryder under Risikoen.

Tredie Kapitel.

Om Overforsikring og Ristorno samt om Ophævelse af Forsikringen.

§ 38.

Overforsikrings
Ugyldighed.

Er en Gjenstand ved flere, paa forskjellige Dage tegnede Forsikringer bleven forsikret for Mere end sin Værdi, ansees det formegct, og saaledes ugyldigen, forsikrede Beløb fortrinsvis at skulle udgaa af de sidst tegnede Forsikringer. Ere Forsikringerne derimod tegnede paa samme Dag, udgaar det overforsikrede Beløb forholdsvis efter de tegnede Summer af samtlige Forsikringer.

En Overforsikring ansees ugyldig, selv om det oplyses, at den, der har overtaget samme, giver Erstatning for Tab, der ikke blive godtgjorte af den oprindelige Assurandør, medmindre Forsikringen udtrykkelig er tegnet alene for saadanne Tab.

En senere Overforsikring faar ikke Gyldighed derved, at den tidligere Forsikring hæves, medmindre dette skeer. forinden Risikoen er begyndt.

§ 39.

Ristornotilfælde.

Ristorno kan kun fordres i følgende Tilfælde:

- a) Naar den Forsikrede uden Forsæt har faaet Forsikring for et større Beløb end det, som er Gjenstand for Forsikring.
- b) Naar forsikrede Varer afskibes med et andet end det i Policen nævnte Fartøj, eller naar de slet ikke afskibes, saa at Risikoen af disse Grunde ophører.
- c) Naar Risikoen ophører forinden Afseilingen, fordi Skibet gjør en anden Reise end den forsikrede, eller fordi Reisen af andre Grunde ganske indstilles.
- d) Naar den forsikrede Gjenstand forgaar eller maa sælges paa Grund af Søskade, forinden Risikoen er begyndt.

Naar Ristorno efter denne Paragrafs Bestemmelser skal tilstaaes, har Assurandøren Ret til at tilbageholde $\frac{1}{4}$ Procent af Forsikringssummen, om Præmien beløber $\frac{1}{2}$ Procent eller Mere, og ellers den halve Præmie.

Af mindre Beløb end 50 Spd. kan der ikke fordres Ristorno.

§ 40.

Viser det sig efter Forsikringens Afslutning, at den forsikrede Gjenstand paa den Tid, Risikoens begyndte, var i skadeligt Stand, gjælder Forsikringen, saalænge Gjenstanden er i saadan Tilstand, selv med taxeret Police, kun paa den virkelige Værdi, Gjenstanden til enhver Tid kan skjønnes at have. Er den i en saa skadeligt Stand, at den desaaarsag senere forgaar eller maa sælges, kan Ristorno fordres for det muligens for høit forsikrede Beløb. Er Forsikringen imidlertid en Fornyelse af en ældre Forsikring, ristornes den halve Præmie uden andet Hensyn til Gjenstandens forringede Værdi.

Ristorno, naar Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i skadeligt Stand.

§ 41.

Ret til Ristorno tabes, naar den ikke kræves inden en Maaned, efter at de Omstændigheder ere komne til den Forsikredes Kundskab, der begrundes hans Ret dertil. I alle Fald tabes Ret til Ristorno, der ikke er krævet inden et halvt Aar efter Risikoens Udløb.

Præskription af Ristorno.

§ 42.

Betales ikke Præmien ved Paakrav, saasnart den er forfalden, hvilket den ialmindelighed ansees at være ved Forsikringens Afslutning, kan Assurandøren med 48 Timers Varsel opsige Forsikringen, og han er da, hvis Præmien ikke inden Udløbet af denne Frist erlægges, alene ansvarlig for de Ulykker, der bevislig ere indtrufne før Udløbet af nævnte 48 Timer. I dette Tilfælde skal der gives Ristorno efter Billighed; men Assurandøren har dog Ret til at tilbageholde saameget, som foreskrevet i § 39.

Forsikringens Ophævelse, naar Præmien ikke betaales.

Bestemmelserne i denne Paragraf ere ikke anvendelige, naar Assurandøren har givet Samtykke til, at Policen transporteres eller pantsættes til nogen Anden, som ikke har paataget sig at udrede Præmien.

Policens Transport eller Pantsættelse.

Er en Policies Transport eller Pantsættelse anmeldt for Assurandøren, skal denne i Tilfælde af, at Forsikringen af en eller anden Grund ophæves forinden den i Policen bestemte Tid, derom give Underretning til den, til hvem Policen er anmeldt at være transporteret eller pantsat.

§ 43.

Forsikringens Op-
hævelse, naar As-
surandøren bliver
insolvent.

Bliver Assurandøren insolvent, kan den Forsikrede opsige Forsikringen med 48 Timers Varsel og forlange fuld Ristorno efter Skjøn for den Del af Risikoen, som ikke er afløbet, hvis der ikke paa Forlangende stilles Sikkerhed for Forsikringsbeløbet.

Fjerde Kapitel.

Om Erstatningen.

§ 44.

Hvad der i Almin-
delighed er Gjen-
stand for Erstat-
ning.

I Almindelighed erstattes ethvert Tab, som den Forsikrede lider ved, at der tilstøder den forsikrede Gjenstand nogen Ulykke, forårsaget ved usædvanlig haardt Veir, ved Braadsøer, Stødning, Paaseiling, Isgang, Ild, Tyveri, Krig eller Søroveri, eller ved andre lignende Hændelser, Alt paa den Maade og med de Indskræn-
ninger, der ere foreskrevne i denne Plan eller i Policen. Paa samme Maade erstattes Udgifter, paadragne til Afværgelse af saa-
danne Ulykker, der ellers vilde falde Assurandøren tillast, og lige-
ledes Udgifterne ved at bevisliggjøre Tab, der ere Gjenstand for Erstatning.

§ 45.

Skade ved Besæt-
ningens eller An-
dres Forseelse.

Skade paa den forsikrede Gjenstand erstattes ogsaa, hvor den er en Følge af Skipperens, Mandskabets eller Andres Forseelse; dog med den Undtagelse, at der ved Forsikringer for Rederiet ikke gives Erstatning for Følgerne af, at Skipperen undlader at holde Skibet behørig udrustet og bemannet, eller ikke under dets Oplag sørger for fornødent Tilsyn med det, at han søger at bryde Blokade, har falske eller ufuldstændige Papirer, fører kontrabande Varer eller gjør sig skyldig i Smugling, eller at Skibet fører Last, hvortil det efter Besigtelsen eller Skjøn ikke var berettiget. Har Skipperen uden Nødvendighed undladt at tage Lods paa Farvand eller i Fart, hvor Lods sædvanlig benyttes, er Assurandøren be-

rettiget til at afkorte indtil 20 Procent i Erstatningssummen. Bevisbyrden paahviler i disse Tilfælde den Forsikrede.

At forsikret Skib eller Fragt gjøres ansvarlige for Skade, tilføjet Andre ved Besætningens Feil, vedkommer Assurandøren kun i Paaseilingstilfælde.

§ 46.

Skade, som den Forsikrede selv er Skyld i, erstattes ikke; dog skal Skipperen, om han selv er Reder, ikke tabe Erstatning for Skade, der er en Følge af Feil ved Skibets Manøvrering eller Navigering, naar han har handlet efter bedste Skjønnende og ikke gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed.

Skade, hvori den Forsikrede selv er Skyld.

§ 47.

Et forsikret Skib ansees egnet til at kondemneres og sælges, naar Udbedringen af Skade, opstaaet ved Stødning, Paaseiling, Kautring, Is, Ild eller Explosion, hvorfor Assurandøren er ansvarlig, uden Tillæg af Kommissionærsalær, Omkostninger ved at skaffe Penge eller desl., ved lovlig Taxt ansættes til mere end tre Fjerdedele af Skibets Forsikringsværdi, og derhos af disse Udgifter Skrogets Reparation udgjør mere end den halve Assurancetaxt. I andre Tilfælde bør Skibet ikke kondemneres, med mindre Erstatningen vilde blive større i Tilfælde af Reparation, end naar Skibet blev solgt. Disse Regler komme ogsaa til Anvendelse ved Forsikring af Fragt, Udstyr og Passagerpønge; men ved andre Forsikringer kan Assurandøren ikke modsætte sig Skibets Kondemnation, naar Rederiet er berettiget dertil lige over for den Forsikrede.

Kondemnation af Skib.

§ 48.

Naar forsikret Skib er kondemneret, beregnes Tabet paa den Maade, at det Nettoproveny, hvortil Vrag og Inventarium udbringes, fradrages Skibets Assurancetaxt.

Erstatning for kondemneret Skib.

§ 49.

I Mangel af Overenskomst angaaende forsikret Skibs Værdi, bestemmes denne i Almindelighed ved et over Skibet afholdt lovligt Skjøn, hvortil Assurandøren skal varsles. Skjøn, der fornødiges efter indtraffet Forlis, bliver i ethvert Fald at optage paa Assurandørens Hjemsted, og begge Parter skulle derunder fremkomme

Værdsettelse af det Forsikrede, navnlig efter Forlis.

med enhver dem bekjendt Oplysning angaaende Skibet, der kan tjene til Veiledning ved Skjønnet.

Værdien af andre forsikrede Gjenstande bestemmes paa samme Maade, naar derom ikke er truffet Overenskomst, og den ikke paa anden Maade kan oplyses, saasom ved Certeparti, Konnossement, Faktura o. s. v.

§ 50.

Besigtelse og Taxation af Skade paa Skib.

Skade paa forsikret Skib bør forinden Istandsættelsen besigtet, og Reparationsudgifterne specificeret taxeres paa lovlig Maade. Skipperen eller Rederiet bør derunder paase, at Besigtelsesmændene erklære sig angaaende Skadens Oprindelse, forsaavidt denne kan skjønnes af de beskadigede Deles Udseende og Tilstand. Iagttages ikke dette, er Skaden kun Gjenstand for Erstatning, naar de Omstændigheder, hvorunder den ifølge Søforklaringen er opstaaet, tydeligen vise, at den ikke er en Følge af Mangler eller Feil ved den beskadigede Del.

Findes det ved Besigtelsen nødvendigt eller hensigtsmæssigt at bringe Skibet til andet Sted, for der at reparere Skaden, kan den Forsikrede ikke vægre sig herfor, naar Besigtelsesmændene erklære, at det forsvarligen kan ske, og heller ikke, naar Assurandøren paa eget Ansvar vil besørge Skibets Flytning eller Forseiling.

Erstatningen kan ikke fordres efter Taxten, men Reparationsregningerne maa fremlægges og Erstatningen beregnes efter disse, hvis ikke Taxtbeløbet er lavere, i hvilket Tilfælde dette lægges til Grund. Ligeledes bliver Erstatningen at beregne efter Taxten, naar Skibet ved tvungen Forføining er gaaet ud af den Forsikredes Eie, og han desaarsag ikke kan skaffe Reparationsregninger.

Et skadelidt Skib kan ikke ubetinget, forlanges sat i samme Stand som tidligere, naar dette ikke uden uforholdsmæssige Omkostninger kan ske, og Skibet derhos med en mindre Udgift kan blive fuldkommen forsvarligt og sødygtigt. Saalædes kan Ombygning ikke forlanges for at faa en Bugt rettet, naar Skibet med en mindre Reparation kan blive fuldkommen forsvarligt; heller ikke kan det fordres, at netop samme Slags Materialier skal anvendes ved Reparationen, som de, hvoraf Skibet er bygget, naar disse ere uforholdsmæssig dyre paa Haveristedet. I alle disse Tilfælde bør imidlertid Besigtelsesmændene vurdere det Tab, Rederiet herved

lider, og billigt Hensyn bør tages hertil ved Erstatningens Beregning.

§ 51.

Med Hensyn til Omkostningerne ved Udbedring af partikulær Skade paa forsikret Skib, hvilken er Gjenstand for Erstatning, gjælde følgende Regler ved Beregning af Tabet:

Erstatning for partikulær Skade paa Skib.

- a) Ved Skade i aaben Sø, der ikke er bevirket ved Stødning, Paaseiling, Kantring, Is, Ild eller Explosion, afkortes i Reparationsudgifterne en Halvdel for Forskjellen mellem Gammelt og Nyt, samt desuden Værdien af, hvad der maatte være i Behold af det Beskadigede.
- b) Af Udgifterne ved Anskaffelse af Metalhud samt ved sædvanlig Kalfatring under Huden og fornøden Doksætning eller Kjølhaling af Skibet afkortes den gamle Huds Proveny samt i Restbeløbet en Femtedel aarlig for Hudens Alder paa den Tid, den afrites. For Spigerhud og sammes Kalfatring bestemmes dette Fradrag til en Ottendedel aarlig. For andre Tidsrum end hele Aar beregnes disse Fradrag forholdsvis. Metalhud, der er 5, og Spigerhud, der er 8 Aar gammel eller derover, erstattes ikke i noget Fald; heller ikke Udgifterne ved sædvanlig Kalfatring under den gamle Hud. Tab af Spigerhud eller Spigring af samme erstattes heller ikke, naar der paa den Tid, Havariet indtraf, var hengaaet længere Tid end 3 Aar, siden Huden fuldstændig blev omspigret. Er Skaden af den i Litr. a nævnte Art, fradrages det efter ovenstaaende Beregning udkomne Erstatningsbeløb endvidere end Fjerdepart.
- c) Ved al anden Skade end ovennævnt afkortes en Trediedel for Forskjel mellem Gammelt og Nyt samt desuden Værdien af, hvad der maatte være i Behold af det Beskadigede. Dog afkortes Intet for Ankere, og for Ankerkjettinger kun en Sjettedel.
- d) For Skade paa Skroget, tilstødt inden 1 Aar fra den Tid, Skibet første Gang er gaaet tilsøs, afkortes Intet for Forskjel mellem Gammelt og Nyt, naar Skaden ikke er af den i Litr. a og b nævnte Art.

De oven omhandlede Afdrag bortfalde efter Omstændighederne ganske eller tildels, naar der istedetfor beskadiget Inventarium er anskaffet brugte Gjenstande, og Besparelse i Udgifterne herved har fundet Sted.

§ 52.

Skade paa Skib, der ikke erstattes.

Ved Forsikring af Skib gives ikke Erstatning for Reparation af Skade, der har sin Grund i Slid, Mark, ældre Feil eller Mangler, eller i saadan Svaghed ved den beskadigede Del af Skib eller Inventarium, at det ikke kan ansees for at have været sødygtigt eller i forsvarlig Stand.

Til saadan Svaghed henregnes det, naar et Skib i Søen bliver lækt, uden at dette er foraarsaget ved usædvanlig haardt Veir; ligesaa naar Metal- eller Spigerhud falder af i Søen, naar Kjølen eller Kjølsvinet i Søen brækkes eller beskadiges, eller naar Skibet maa forsynes med flere Forbindinger end det før havde, uden at disse Skader ere bevirkede ved usædvanlige Omstændigheder, saasom Paaseiling, Ladningens Udsulmen i et Skib, der er fuldt af Vand, eller ved at Ladningen er kommen løs i Skibet.

Til Slid henregnes det og erstattes derfor ikke, naar Seil af Vinden bortføres eller beskadiges, ligeledes naar Ankere, Fortøiningstauge, Kjettinger eller løbende Taugværk beskadiges eller brækkes, uden at Skaden er Haverigrosse, eller er bevirket ved Stødning eller Paaseiling, eller er en Følge af, at Rundholter eller staaende Rig brækkes. Skade, der ifølge denne Bestemmelse ikke skal erstattes, bliver ikke Gjenstand for Erstatning derved, at man senere har kappet det Beskadigede.

Ved Forsikring af Fiskerskibe og deres Redskaber erstattes ikke Baade og Redskaber, der beskadiges eller tabes, medens de benyttes til Fiskeri.

Beskadigelse paa Dampskibes Maskineri erstattes ikke uden i Strandingstilfælde.

§ 53.

Maling, Zirater o. desl.

Skrabning og Maling, Forgyldning, Glasmesterarbejde og Reparation af Zirater paa Skibet erstattes ikke uden som Haverigrosse.

§ 54.

Erstatning for Varer m. m. udenfor Bestemmelsesstedet.

Dersom forsikrede Varer beskadiges ved Ulykke, hvorfor Assurandøren er ansvarlig, og Skibet indkommer til andet Sted end Bestemmelsesstedet, eller hvis Varerne ere ubeskadigede, men Skibet paa saadant Sted kondemneres (§ 47), da skal det ved lovligt Skjøn afgjøres, om Varerne strax bør sælges eller sendes videre til Bestemmelsesstedet, efter Omstændighederne enten i samme

eller i andet Skib. Derved bør i Almindelighed iagttages, at det Beskadigede, saavidt gjørligt, skilles fra det Ubeskadigede, at de ubeskadigede Varer, naar det kan ske uden uforholdsmæssige Omkostninger, befordres videre, og at dette ogsaa sker med beskadigede Varer, naar Varernes Tilstand ikke derved kan antages at forværres, og de derhos ikke ere saa beskadigede, at Viderebefordring af denne Grund maa ansees uhensigtsmæssig. I det Hele bør man lægge den Fremgangsmaade til Grund, der maatte ansees tjenligst for Eieren, om Varerne ikke vare forsikrede.

Naar forsikrede Varer sælges paa andet Sted end Bestemmelsesstedet, erstattes Forskjellen mellem deres Forsikringsværdi og Nettoprovenyet ved Salget, efter Fradrag af Fragt, Told og alle Omkostninger, der staa i Forbindelse med Salget. Udbringe derimod Varerne mere end Forsikringsværdien, kommer Overskuddet Assurandøren paa imaginær Gevinst tilgode indtil Beløbet af den forsikrede Sum. Er Ulykken ikke af den Art, at derunder opstaaet Beskadigelse er Gjenstand for Erstatning, godtgjøres alligevel Tabet, forsaavidt Varerne have været ubeskadigede og alene af Hensyn til de dermed forbundne Omkostninger ikke ere sendte videre.

Ere Varerne forsikrede med Tillæg af Fragt, Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, bliver Intet at erstatte for dette Tillæg, dersom Varen ikke naar sit Bestemmelsessted.

§ 55.

Naar forsikrede Varer ankomme beskadigede til Bestemmelsesstedet, og Beskadigelsen er Gjenstand for Erstatning, skal ligeledes, saavidt gjørligt, det Beskadigede skilles fra det Ubeskadigede. De beskadigede Varer bør sælges ved Auktion, efter at det først ved lovlig Besigtelse er bestemt, hvad disse Varer i ubeskadiget Stand vilde have udbragt brutto efter Markedsprisen paa Bestemmelsesstedet. Fra dette Beløb drages Brutto-Auktionsbeløbet, og den Procent, som Differencen mellem disse Beløb udgjør af den taxerede Værdi, ansees som Beskadigelsesprocent, hvilken bliver at beregne som Erstatning af Forsikringssummen paa Varerne, paa Fragt, Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, forsaavidt disse ere særskilt forsikrede, samt paa imaginær Gevinst; dog ikke tilsammen af højere Beløb end den taxerede Værdi i ubeskadiget Stand. Besigtelsesomkostninger samt Omkostninger

Erstatning, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

ved Auktionen, Sortering og Bevarelse medtages ikke i Beregningen over Beskadigelsen, men erstattes særskilt.

Er „Opgjør efter Nettoværdi“ betinget i Policen, forholdes overensstemmende med Regelen i § 6.

Naar Varer efter indtruffet Havari overensstemmende med Forskrifterne i § 54 ere blevne viderebefordrede, erstattes de hermed forbundne ekstraordinære Omkostninger, forsaavidt de iøvrigt paahvile Varerne, uanset om Beskadigelsen er Gjenstand for Erstatning eller ikke, ligesom Risikoen vedbliver under Viderebefordringen.

Ved Beregning af Erstatning for tabte Varer lægges Forsikringsværdien til Grund.

§ 56.

Indskrænkning i Erstatningspligten for beskadigede Varer.

Det er ikke Gjenstand for Erstatning, naar forsikrede Varer beskadiges af Muus eller Rotter, bedærves, svinde ind eller udlække, uden at noget Ulykkestilfælde er tilstødt dem, medmindre Skaden er opstaaet derved, at Varerne paa Grund af Anholdelse eller Havari have haft et ekstraordinært Ophold af over tre Maaneder. Usædvanlig Udlækning af flydende Varer erstattes i andre Tilfælde ikke, medmindre Skibet har stødt, er kantret eller blevet paaseilet, eller har været losset undervejs i Haveritilfælde, og det derhos kan antages, at Skaden hidrører fra nogen af disse Aarsager.

Beskadigelse paa Sukker i Kasser eller Fustager, Kaffe, der kun er indpakket i Sække eller Matter, Læder, Uld, eller uldne Varer, Bomuld, Garn, Linn, Hamp, alle Slags Lærred og Seildug erstattes ikke undtagen i Strandingstilfælde, eller naar Beskadigelsen udgjør over 10 Procent.

Beskadigelse erstattes ikke uden i Strandingstilfælde paa Varer, der kunne indbefattes under Benævnelsen: Kornvarer, Sædarter, Rodfrugter, Malt, Meel, Gryn, Brød, Fiskevarer, Kjød, Ost, friske og tilberedte Frugter, Sukker i Sække, Matter eller Papirindpakning, Humle, Tobak, Specerier, Medicinalvarer, Oliekager, Cement, Potaske, Soda, Salt, Salpeter, Krudt, Farver og Farvestofte, Bijutteri- og Galanterivarer, Metaller og Metalarbejde, Fjær, Pelsværk, Huder, Skind, Papir, trykte Billeder og andre trykte Sager, Træløst, Bark, Bohave, Instrumenter, Alabast, Porcelæn, Stentøj og Glasvarer.

Levende Dyrs Beskadigelse eller Død er ikke Gjenstand for Erstatning undtagen i Tilfælde af Stranding eller Forlis.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa Forsikring paa imaginær Gevinst af de omhandlede Gjenstande.

§ 57.

Er Fragtforsikud forsikret, erstattes i Ulykkestilfælde det Beløb, hvormed Fragtforskuddet overskyder den Rederiet tilkommende Fragt, efterat deri er fradraget fortrinsberettigede Haveribidrag. Ligeledes erstattes Haveribidrag, som særskilt maatte være Fragtforskuddet paalagte.

Erstatning for
Fragtforsikud.

§ 58.

Ved Fragtforsikring erstattes Fragtens Bidrag til Haverigrosse samt Udgifter, der ifølge loylik opgjort Haverigrossedispatche ere henførte til partikulært Haveri for Fragten. Endvidere erstattes Fragttab, der er en Følge af, at Varerne beskadiges eller tabes, dog, i Tilfælde af Beskadigelse, uden at Forlis er indtruffet, kun forsaavidt samme efter denne Plaus Bestemmelser vilde været Gjenstand for Erstatning ved en Forsikring paa Varer.

Erstatning for
Frugt.

I Tilfælde af, at Skibet gaar tilgrunde eller kondemneres overensstemmende med § 47, beregnes Tabet saaledes, at der fra Fragtens Beløb drages Nettoprovenyet af den reddede Fragt. Blive Varerne viderebefordrede i andet Skib, komme Udgifterne ved Viderebefordringen, forsaavidt samme paahvile Rederiet, til Afdrag i den reddede Fragt ved Beregning af sammes Nettoproveny.

Er det i Policen udtrykkelig angivet, at Forsikringen gjælder „Restfragt“ (Frugt med Fradrag af Fragtforsikud), kan Assurandøren i Ulykkestilfælde ikke afregne i Forsikringsbeløbet den Del af reddet Fragt, der man benyttes til Dækning af Fragtforsikuddet. Frigten paahvilende Haveribidrag samt Fragttab erstattes fuldt, naar den hele Difference mellem Frigten og Fragtforsikuddet har været forsikret.

Ved Forsikring paa „Nettofragt“ erstattes Haveribidrag og Fragttab efter det Forhold, hvori det forsikrede Beløb staar til Bruttofrigten.

§ 59.

Ved Forsikring af Udstyr erstattes Beskadigelse paa dertil henhørende Gjenstande, naar denne ved en Forsikring paa Varer

Erstatning for Ud-
styr.

vilde været Gjenstand for Erstatning. I Tilfælde af Forlis beregnes Tabet saaledes, at der i Udstyrets Kostende afregnes Netto-provenyet af Proviant eller andre Gjenstande, henhørende til Udstyret.

§ 60.

Erstatning for Passagerpenge.

Naar Passagerpenge ere forsikrede, erstattes Udgifter ved Passagerernes Logis iland under Ophold i Nødhavn saavel som Kostpenge derunder; ligeledes erstattes Udgifter ved Passagerernes Viderebefordring, naar Skibet forgaar eller kondemneres underveis. Er Skibet gaaet tilsøs fra Afgangsstedet, tages intet Hensyn til, om det muligens maatte paahvile Passagererne selv at betale de omhandlede Udgifter, naar de i Virkeligheden ere betalte af Rederiet.

Ere Passagerpengene ikke forudbetalte, erstattes, i Tilfælde af Skibets Forlis, det derved bevirkede Tab af samme.

§ 61.

Erstatning for Bodmeripenge.

Ved Forsikring af Bodmeripenge kan Erstatning ikke fordres, medmindre de forbodmede Gjenstande ere forringede i Værdi ved tilstødt Skade eller ere unddragne Bodmerikreditor paa svingagtig Maade. Erstatningen bliver Differencen mellem Bodmerifordringen og de forbodmede Gjenstandes Nettoproveny. Hæftelser fra en tidligere Tid end den, da Forsikringen overtoges (heri dog ikke medregnet, hvad der hæfter paa Skibet for almindelige Udgifter under Reisen) sættes ud af Betragtning ved Beregningen af det Forbodemdes Proveny, medmindre de bevislig have været opgivne, da Forsikringen tegnedes.

§ 62.

Erstatning for Haveripenge.

Ved Forsikring paa Haveripenge erstattes Tab, bestaaende i, at Skib, Fragt og Ladning ved Ulykkestilfælde forringes saameget i Værdi, at den, der har forskudt Haveripengene, ikke kan faa sit Udlæg dækket af Provenyet.

Om Haveripengene ikke ere udlagte af Reder eller Ladnings-eier, tages dog ved Erstatningsberegningen intet Hensyn til, at den, der har forskudt Pengene, maatte kunne holde sig til Vedkommende personlig for Tabet.

§ 63.

Haverigrosse, der falder paa den forsikrede Gjenstand, erstattes efter Dispache, opgjort paa lovlig eller sædvanmæssig Maade paa det Sted, hvor Reisen slutter; dog erstattes ikke Bødmeripræmie og lignende Udgifter, henførte til Haverigrosse, medmindre de egne sig til Erstatning efter § 65.

Erstatning af Haverigrosse.

Gaar forsikret Skib i Ballast, beregnes og erstattes som Omkostninger til Afværgelse af Ulykke, hvorfor Assurandøren er ansvarlig, saadanne Udgifter, der efter de paa Assurandørens Hjemsted gjældende Love ere Haverigrosse; men Skade paa saadant Skib beregnes til Erstatning med de Afkortninger og paa den Maade, der gjælde for partikulære Skader.

Saadanne Tab eller Udgifter, der alene ere paadragne for at befri fra Ulykke, som ikke henhører under Assurandørens Risiko, erstattes ikke under nogen Omstændighed, om de end ere Haverigrosse.

Beviser Assurandøren, at der i Haverigrossedispachen er beregnet den Forsikrede en større Godtgjørelse, end der tilkommer ham, da erstattes ikke den Del deraf, som falder paa den forsikrede Gjenstand.

Er i Haverigrossedispachen Tab eller Udgifter, vedkommende forsikret Gjenstand, urigtigen anførte som partikulært for samme istedetfor som Haverigrosse, har Assurandøren Valget mellem enten at beregne Tabet til Erstatning efter de for partikulært Haverigjældende Regler, eller at lade den Forsikrede paa Assurandørens Bekostning søge Dispachen rettet paa lovlig Maade.

§ 64.

For Kost- og Maanedspenge til Skipper og Mandskab kan Erstatning kun fordres i følgende Tilfælde:

Erstatning af Kost- og Maanedspenge.

- 1) Naar Udgiften er Haverigrosse.
- 2) Naar der var rimelig Anledning og Adgang til at afskedige Mandskabet, og dette beholdes for at udføre Arbeide, der ellers paa Assurandørens Bekostning maatte gjøres af Andre, eller naar der leies andre Folk til almindeligt Skibsarbeide, for at benytte Mandskabet til at udføre Reparationsarbeide, i hvilket Tilfælde billig Erstatning bør gives for det saaledes udførte Arbeide.
- 3) Naar et Skib, der i Søen har mistet sin Besætning, eller som

af samme er forladt, senere indbjergeres, i hvilket Fald medgaaede Omkostninger for Skipper og Mandskab under Reisen til Skibet samt Hyre derunder godtgjøres, forsaavidt Udgifterne angaa den forsikrede Gjenstand.

§ 65.

Erstatning af Bodmeripræmie.

Bodmeripræmie, betalt for at tilveiebringe de den forsikrede Gjenstand antagelig tillast faldende Haveriudgifter, er ved Forsikringer for Rederiet ikke Gjenstand for Erstatning, naar der var Tid og Anledning til uden noget derved foranlediget Ophold at erholde Penge eller Kreditiv fra Rederiet, hvilke dette i saa Fald ansees forpligtet til selv at tilveiebringe. Kunne Penge eller Kreditiv ikke uden Ophold for Skibet faaes fra Rederiet, skal ved Forsikringer for samme Bodmeripræmien af de Udgifter, der falde Assurandøren tillast, erstattes, forsaavidt Præmien ikke overstiger de virkelige Omkostninger, der kunne skjønnes sandsynligvis at ville være medgaaede ved Opholdet. Præmie af Bodmerilaan, optaget i europæiske Havne eller i andre Havne indenfor Strødet ved Gibraltar, erstattes ikke, og, naar det er optaget andetsteds, kun forsaavidt Præmien ikke overstiger 10 Procent.

Ved Forsikringer for Andre end Rederiet er Assurandøren, forsaavidt angaar de ham tillast faldende Udgifter, forpligtet til at give Erstatning for Bodmeripræmie, som den Forsikrede har maattet betale.

Om den Forsikrede selv tager Bodmeri for udlagte Haveripenge eller i Løbet af Reisen indfrier Bodmeribrevet, kan han ikke forlange erstattet mere af Bodmeripræmien end den Opgjæld, han selv maatte have betalt for Bodmeribrevet. Naar han anmeider for sin Assurandør at være bleven Eier af Bodmeribrevet, skal han derimod i Forholdet til denne for bevislig senere tilstødt Ulykkestilfælde være fri for den Bodmerikreditor paahvilende Risiko.

Lige med Bodmeripræmie regnes Tab ved at skaffe Penge ved Salg af Skibets Ladning.

§ 66.

Erstatning af Dækslast.

Tab eller Skade paa kastet eller overbordskyllet Dækslast erstattes ikke, hvadenten Tabet er Haverigrosse eller partikulært, undtagen i Tilfælde af, at Dækslasten er kastet, medens Skibet har staaet paa Grund. Heller ikke gives Erstatning for Baade, der have hængt udenbords, for Vandfæde, der have ligget paa

Dækket, eller for andet Inventarium, der har ligget paa Dækket uden der at have havt sin rette Plads, naar disse Gjenstande af Søen bortføres eller beskadiges.

§ 67.

Har man efter et Skibs Afseiling, eller efter den Tid, det forlades af Besætningen, eller sidst har været seet, uden at man ifølge aflagt Søforklaring har seet det forgaa, ikke hørt Noget til det ved Reiser:

Forsvundet eller anholdt Skib.

- a) mellem Steder i Europa (Island undtaget), eller indenfor Strædet ved Gibraltar, i 5 Maaneder.
  - b) til eller fra Steder i Vestindien eller den østlige Kyst af Nordamerika eller Steder paa Island i 8 Maaneder,
  - c) til eller fra Steder paa den østlige Kyst af Sydamerika eller den vestlige Kyst af Afrika, i 10 Maaneder,
  - d) alle andre Steder, i 12 Maaneder,
- da ansees Skibet forlist, og den Forsikrede er berettiget til at forlange Erstatning for Tabet af det Forsikrede. Har Skibet ikke havt Ladning inde, hvormed det kan antages at ville flyde, naar det er fuldt af Vand, og det paa Grund af Skade er bleven forladt af Besætningen, forkortes de oven fastsatte Tidsrum til det Halve. Tiden for Afseilingen samt Skibets Ikkeankomst til Bestemmelsesstedet legitimeres ved Attester fra Autoriteterne paa Afseilings- og Bestemmelsessted.

I Tilfælde af Embargo eller Anholdelse kan den Forsikrede, naar han derved i over 3 Maaneder har været berøvet Raadigheden over det Forsikrede, forlange Forsikringssummen udbetalt, mod at overdrage Assurandøren Eiendomsretten til det Forsikrede.

§ 68.

Om alle indtrufne Ulykkestilfælde bør Assurandøren eller hans nærmeste Agent snarest muligt underrettes, og, naar det uden Skade kan ske, bør man indhente deres Forholdsordre, hvorfra der ikke maa afviges, uden at der hertil bevislig var gyldig Grund. Ligeledes bør Assurandøren eller hans Agent saavidt gjørligt gives Varsel om Optagelse af Søforklaring og Besigtelse, ligesom de, naar det kan ske, bør tages paa Raad i alle vigtige Tilfælde, der vedrøre dem.

Vil Assurandøren paa egen Bekostning og eget Ansvar paatage sig Bjergning af en fuldt ud forsikret Gjenstand, kan den

Den Forsikredes Pligt i Ulykkestilfælde at give Assurandøren Underretning m. v. — Assurandørens Ret til selv at bjerge, og til Eiendomsoverdragelse af det Forsikrede.

Forsikrede ikke modsætte sig dette; dog maa isaafald Forsikringsbeløbet udbetales, om Bjergningen ikke er tilendebragt inden 3 Maaneder fra den Tid, Ulykken er anmeldt for Assurandøren.

Naar Forsikringssummen efter den Forsikredes Ønske er de-
cideret til Udbetaling, er Assurandøren ogsaa berettiget til strax
eller senere at forlange Eiendomsoverdragelse af den forsikrede
Gjenstand. Denne og den foregaaende Bestemmelse komme til
Anvendelse ved Forsikring af Varer, selv om imaginær Gevinst,
Fragt, Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet ikke er for-
sikret i Forbindelse med samme.

Ved en Fragtforsikring paaligger det den Forsikrede i Til-
fælde af Skibets Forlis saavidt gjørligt at sørge for at formindske
Tabet ved at benytte sin Ret til at fordre Distancefragt eller be-
fordre Varerne frem i andet Skib.

I det Hele paahviler det den Forsikrede i Ulykestilfælde at
sørge for Assurandørens Interesse, som om den havde været
hans egen.

§ 69.

Regres for Skade,
tilføjet det Forsik-
rede ved Andres
Forseelse.

Er Skade tilføjet den forsikrede Gjenstand ved Nogens For-
seelse, bør den Forsikrede eller den, der handler paa hans Vegne,
forinden nogen Erstatning kan fordres, gjøre alt Muligt for i Min-
delighed eller ved Søgmaal at faa Skaden erstattet af den, der
har forvoldt den, medmindre Assurandøren selv vil paatage sig
dette, hvortil han isaafald er berettiget, og den Forsikrede er
pligtig at finde sig i, at Sagen anlægges i hans Navn, og at bistaa
med Tilveiebringelse af enhver fornøden Bevislighed. Det samlede
Nettobeløb af den Erstatning, der faaes godtgjort for Skade, til-
føjet den forsikrede Gjenstand, afgaar i Assuranceerstatningen.

Naar ikke hele den Gjenstand, der paa saadan Maade har
lidt Skade, er forsikret, kan Eieren blive fri for at deltage for
den uforsikrede Part i Udgifterne ved Søgmaalet, om dette tabes,
naar han forud erklærer, at han ikke vil være med deri; men
vindes det, og han derefter i Mindelighed eller ved nyt Søgmaal
faar Erstatning for sit Tab, skal han efter Billighed bidrage til
Omkostningerne ved det første Søgmaal efter den Nytte, som han
kan skjønnes at have havt deraf, selv om Opgjør med Assurandø-
ren allerede har fundet Sted.

Skade, som forsik-
ret Skib har tilføjet
Andre.

Fordres Erstatning af forsikret Skib for Skade, som dette har
tilføjet andet Skib eller Gods, bliver Assurandøren i ethvert Fald

fri for at deltage i Sagsomkostningerne, naar han forud erklærer, at der bør betales uden Proces.

§ 70.

Den Forsikrede bør for Risikoen under den tilbagestaaende Del af Reisen forsikre saadanne Haveriudgifter, hvorfor Erstatning endnu ikke er tilstaaet, og som i Tilfælde af, at Gjenstanden senere gik tabt, vilde give Anledning til, at Tabet kunde blive større end den forsikrede Sum. Saadan Forsikring bør dog, forsaavidt angaar de den forsikrede Gjenstand særskilt vedkommende Udgifter, ikke finde Sted, forinden Assurandørens Bestemmelse er indhentet, naar dertil er Tid og Anledning.

Den Forsikredes Pligt at lade Haveriudgifterne forsikre.

§ 71.

Naar Ulykke er indtruffet, som behører under Assurandørens Risiko, er Assurandøren ogsaa ansvarlig for Tab, opstaaet derved, at den Forsikrede faar slette Papirer i Betaling for Fragten eller for Provenyet af de forsikrede Gjenstande, eller at Udbyttet deraf paa anden Maade gaar tabt, naar det kan skjønnes som Følge af Ulykken at have været vanskeligt for den Forsikrede eller hans Fuldmægtig at sikre sig herimod. I andre Tilfælde ere saadanne Tab Assurandøren uvedkommende.

Tab ved Modtagelse af slette Papirer.

§ 72.

Udenfor de af Haverikommissionæren beregnede Renter af Udlæg, medens et Haveri varer, godtgøres Renter kun, forsaavidt de med et Skib, der havde Ladning inde, ere opførte som Haverigrosse, eller forsaavidt der fra den Tid, den forsikrede Gjenstand er solgt eller kondemneret, eller i andre Tilfælde fra den Tid, den Forsikrede har udlagt Haveriudgifter, hengaar længere Tid end 6 Maaneder, inden Erstatningen udbetales, i hvilket Fald lovlige Renter beregnes efter Udløbet af nævnte 6 Maaneder.

Renter af Erstatninger.

Den Forsikrede erstattes ikke, hvad han maatte have beregnet for sin Uleilighed; dog har denne Bestemmelse ingen Indflydelse paa Maanedspenge, som en Skipper, der selv er Reder af Skibet, maatte tilkomme erstattede.

Den Forsikredes selv godtgøres ingen Provision.

§ 73.

Naar den forsikrede lider Tab derved, at hans Eiendom hæfter solidarisk med andre, paa Grund af Ulykkestilfælde under Ri-

Ansvar, naar den forsikrede Gjenstand bliver solgt for Bodmeri m. v.

sikoen forbodmede Gjenstande, er dette Gjenstand for Erstatning; men forøvrigt vedkommer det ikke Assurandøren, at Pante- eller Bodmerikreditorer holde sig til den forsikrede Gjenstand, ligesaa lidt som naar Mandskabet gjør sin Fortrinsret for tilgodehavende Hyre gjældende imod forsikret Skib.

§ 74.

Gjenkjøb, hvor den forsikrede Gjenstand bliver solgt for Bjergeløn o. dl.

Naar det i Anledning af Bjergeløn, Ausvar for Skade ved Paa-seiling eller Lignende findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at lade den forsikrede Gjenstand sælge, uden at den Forsikrede forøvrigt var berettiget til Salg (jfr. § 47), da kan han ikke negte igjen at overtage Gjenstanden, naar Assurandøren ved saadant Salg kjøber den igjen og overleverer ham den.

§ 75.

Hvorvidt Erstatningen begrænses af Forsikringssummen.

For et enkelt Ulykkestilfælde er den forsikrede Sum det største Beløb, der kan fordres erstattet; dog erstattes i Tillæg dertil Udgifter ved at søge Tabet refunderet af Andre, der antages at have forvoldt det, naar dertil var rimelig Grund eller det skeer med Assurandørens Samtykke, ligeledes Udgifterne ved hensigtsmæssige Redningsforsøg, naar nogen af disse Udgifter give Anledning til, at Tabet bliver større end den forsikrede Sum.

Indtraff flere Ulykkestilfælde i Løbet af en Reise, kan større Erstatning end det assurerede Beløb ligeledes fordres, naar den Forsikrede beviser, at det ikke har været ham muligt at faa forsikret Udgifterne ved de foregaaende Haverier (jfr. § 70).

Er en Forsikring tegnet for flere Reiser eller for Tid, ansees Assurandøren i ethvert Fald under hver enkelt Reise ansvarlig for det hele forsikrede Beløb, som for en særskilt Forsikring.

§ 76.

Assurandørens Ret til at sige sig ud af videre Risiko, mod Udbetaling af Forsikringssummen.

Assurandøren er i Ulykkestilfælde altid berettiget til at befri sig for videre Erstatningsansvar ifølge Forsikringen, naar han herom afgiver Erklæring inden 3 Dage, efter at den Forsikrede har meddelt ham Ulykken og de øvrige Oplysninger, som vare ham bekendte, mod at udbetale den fulde Forsikringssum tilligemed alle de Udgifter, som inden Afgivelsen af hans Erklæring vare anvendte til det Forsikredes Redning og Bevaring. Assurandøren beholder ved saadan Udbetaling dog ingen Ret til de forsikrede Gjenstande (jfr. § 68). Var paa den Tid, Ulykken indtraadte, en

Del af de forsikrede Gjenstande allerede udenfor den af Assurandøren overtagne Fare, har denne, naar han gjør Brug af den ham efter denne § tilkommende Ret, ikke at udrede den paa hin Del faldende Part af Forsikringssummen.

§ 77.

Er Erstatning tilstaaet for Haveriudgifter, der ere betalte ved Bodmerilaan, eller som ere forsikrede, og et nyt Ulykkestilfælde indtræffer, der har til Følge, at Bodmerikreditor eller Assurandøren paa Haveripenge komme til at bære endel af eller samtlige de Udgifter, der ere erstattede, da skal det Beløb, som den Forsikrede saaledes faar dobbelt godtgjort, af ham tilbagebetales den oprindelige Assurandør.

Tilbagebetaling af Erstatning der dækkes ved Bodmeri, som ikke indfrics, eller ved Assurance.

§ 78.

Den i Policen satte Taxt er i Erstatningstilfælde ikke bindende for Assurandøren, naar denne beviser, at den er sat mere end 10 Procent for høit eller for lavt; dog er Taxten i ethvert Tilfælde bindende, naar den enten er ansat af Assurandøren selv, eller grunder sig paa et af ham vedtaget Skjøn.

Begrænsning af Policetaxtens bindende Kraft.

Taxt paa Fragt har kun Gyldighed, naar Fragten Størrelse ikke har været betinget.

Havde Skibet ved Forsikringens Tegning Metalforhudning, der senere afrives, bliver sammes Værdi paa den Tid, Forsikringen overtoges, i Tilfælde af Forlis at afregne i Skibets Taxt.

§ 79.

For at der skal kunne fordres Erstatning for Beskadigelse eller Tab af forsikrede Varer, maa Beskadigelsen eller Tabet, beregnet overensstemmende med §§ 54 og 55, i ethvert Fald udgjøre over 3 Procent af Forsikringsværdien. (Jfr. § 56).

Minimum af Tab, der kan kræves erstattet.

Ved Forsikring af Skib indtræder Erstatningspligt, naar Brutto-beløbet af Skade, der iøvrigt egner sig til Erstatning, samt partikulære Omkostninger, der vilde falde Assurandøren tillast, udgjør over 1 Spd. pr. Kommerceløst af dets indbrændte Drægtighed.

I alle andre Tilfælde maa de Tab og Udgifter, som forøvrigt skulde godtgjøres, uden Tillæg af Omkostningerne ved Erstatningsdispachen, udgjøre 3 Procent af Forsikringssummen for at kunne fordres erstattede; dog kommer denne Regel ikke til Anvendelse paa Varer, naar Tab eller Beskadigelse af samme er Gjenstand for

Erstatning. Derhos erstattes, uden Hensyn til Beløbets Størrelse, Haverigrosse samt andre Omkostninger, hvorved et Tab er forebygget eller formindsket, saaledes, at det som Følge heraf ikke naar op til det bestemte Minimum.

§ 80.

Erstatning ved delvis Forsikring.

Er den i Policeen benævnte Gjenstand ikke forsikret for sin fulde Værdi, beregnes Erstatningen i Forhold til den forsikrede Del deraf.

§ 81.

Tabets Bevisliggjørelse. Haveriets Dispachering.

Naar den Forsikrede vil fordrø Erstatning, paaligger det ham ved Søforklaring, Besigtelser, kyitterede Regninger eller andre fornødne Dokumenter at føre Bevis for det lidte Tab, og at indsende Dokumenterne til Assurandøren, som da enten inden 3 Uger fra den Tid, de er modtagne, skal sende dem til en Dispachør for at faa Erstatningen beregnet, eller, om dette ikke sker, selv afgive Bestemmelse om Erstatningen inden en Tid af 6 Uger. Finder loylik Dispachering Sted, maa Erstatningen decideres inden 11 Dage fra den Tid, Dispachen er modtaget.

Saalænge et Erstatningsstøbud ikke i sin Heiheid er vedtaget af den Forsikrede, er det ikke i nogen Deel bindende for Assurandøren.

Det skal heller ikke betragtes som Vedtagelse af nogen Erstatningspligt fra Assurandørens Side, at han har givet eller nægtet sit Samtykke til det Forsikredes Salg, eller iøvrigt optraadt og truffet Forføjninger, hvortil denne Plan hjemler ham Ret.

I Tilfælde af Proces skal der, naar nogen Beregning udkræves til Erstatningens Bestemmelse, af Vedkommende fremlægges loylik Dispache for, hvad Erstatningen vilde blive, om Retten godkjendte hans Paastande. Foretager Retten Forandringer i Dispachen, udkræves dog ikke nogen ny Dispache.

§ 82.

Erstatningens Udbetaling. Omsætning af fremmed Mynt.

Erstatningen forfalder til Udbetaling 3 Maaneder fra den Tid, den er decideret, eller fra den Tid, dette efter § 81 skulde ske.

Udlæg i fremmed Mynt omsættes efter den Kurs, som var gjældende paa den Tid, Udlægget gjordes, eller, hvis denne ikke er eller af Assurandøren fordres opgivet, efter den Kurs, som er gjældende paa den Tid, Erstatningen beregnes.

Ved Udbetaling af Erstatninger kan Assurandøren forlange Policen ekstraderet, hvis den er udløben, men ellers, at der, foruden særskilt Kvittering, sker Paategning paa Policen om Udbetalingen.

§ 83.

Ret til Skadeserstatning ansees tabt, naar den Forsikrede ikke inden en Maaned fra den Tid, han er bleven vidende om Ulykken, anmelder samme for Assurandøren, ligeledes naar han ikke inden to Aar fra samme Tid kræver Erstatning; dog beholder han sin Ret ogsaa udenfor disse Tidsrum, naar han kan bevise, at det ikke var muligt for ham inden sammes Udløb at gjøre Anmeldelse om Ulykken eller at tilvejebringe de fornødne Bevisligheder.

Præskription eller
Tab af Ret til at
kræve Erstatning.

Naar forsikret Skib stoder paa Grund, og det med Roderiets Vidende og Villie, uden Assurandørens Samtykke, seiler videre, uden at Bunden, saasomt dette kan ske, bliver undersøgt og mulig Skade udbedret, ansees Rotten til senere at kræve Erstatning for saadant Uheld frafaldt. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, naar Videreseilads uden Reparation paa Grund af Omstændighederne maatte ansees forsvarlig og hensigtsmæssig, og naar derhos Assurandøren strax underrettes om det Indtrufne.

§ 84

Saa længe Assurandøren ikke er underrettet om, at Transport eller Pantsættelse af Policen har fundet Sted, er han berettiget til at udbetale Erstatninger og Forskud derpaa uden Forevisning af eller Afskrivning paa Policen, ligesom han ogsaa i senere forfaldne Erstatninger kan likvidere enhver tidligere Fordring paa den Forsikrede for Præmier eller Andet. Ogsaa naar Policens Transport eller Pantsættelse er anmeldt for Assurandøren, kan denne udbetale Erstatninger eller Forskud derpaa direkte til den oprindelig Forsikrede til Dækning af Udgifter, der ere en Følge af Ulykken og vedkomme den forsikrede Gjenstand.

Assurandørens For-
hold ved Policens
Overdragelse til
Trediemand.

Foranstaaende almindelige norske Søforsikringsplan, hvortil det oprindelige Udkast er forfattet af Herr J. Aall Møller, efter Anmodning af Repræsentantskabet i det Norske Veritas, er overensstemmende med de herom i Møde fra 12te til 14de Oktober 1871 i Christiania fattede Beslutninger af det nævnte Repræsentantskab, der har anmodet dets undertegnede Formand om at besørge Udgivelsen heraf.

Grimstad, 23de Oktober 1871.

Smith Petersen.